

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

AL. ED. LINDBLOM.

N:o 11.

Lund November

1845.

I. Original-Afhandling.

Underrättelser om de nyaste bearbetningar af Engelska Floran; af E. Fries.

Första stycket.

Nära 40 år var Engelska vexternas bearbetande ett monopolium i den berömda J. Smiths hand. Detta gaf Engelska Floran en temligen ensidig riktning och genom slafviskt bruk af Linnés Herbarium inkommo derigenom i vetenskapen flera förvillande bestämningar. Ehuru Smith visserligen icke envist vidhöll sina egna och förra bestämningar, ligger dock i sakens natur, att en så öfvervägande auktoritet skulle verka förtryckande på vetenskapens fortskridande utveckling. Efter J. Smiths död öfvertog den berömda Hooker, som förut utgifvit en Skotsk Flora, redaktionen af en Engelsk Flora, som inom kort tid uplefvat 5 stora uplagor, men riktningen blef i det hela hufvudsakligen densamma och då Hooker hör till vårt tidevarfs mest universele Botanister, tillåto dess vidtfamnande studier föga att egna sig åt ett speciellt studium af Engelska vexterne i naturen, utan är han mer redaktör af de honom meddelade resultat af andras forskningar, hvilka underordnas de allmänt antagne åsigterne, än sjelständig bearbetare af Engelska vegetationen. Efter Smiths död väcktes likväl ett lifligare intresse för Engelska Floran; man har erhållit en stor mängd special-floror *) och både i London och Edinburgh bildas sällskaper

*) Flera af dessa äro af stort värde, t. ex. Grewilles Flora öfver Edinburgs trakten, Johnstons öfver Berrwick, Mackay öfver Irland, G. E. Smith öfver Kent, Leigton öfver Shropshire,

hufvudsakligen för Engelska Florans bearbetande, äfvensom dessas och andra Tidskrifter mycket fullständigt redogöra för nya vextarter. Men man inskränker sig icke härtill, utan förenar dermed noggranna kritiska undersökningar öfver misskända arter *), hvarigenom de icke blott hafva ett lokalt intresse, hvilket vi framdeles torde få styrka med utdrag. Särdeles viktiga äro flera monografier, t. ex. Newmans öfver de Engelske *Filices*, Parnells öfver Skotlands gräs o. s. v. Dessutom utkommer alltfört ett supplement till *English Botany*, uti hvilket alla nyare fynd skyndsamt publiceras, men då text och figurer meddelas dertill af snart sagdt alla Engelska Botanister, är redaktionen något ojemn. En *Synopsis* öfver Engelska vexterne är äfven lemnad af Lindley, hvaraf tvenne uplagor äro oss bekante. Den innehåller dock föga grundadt på egna undersökningar i naturen, då författaren har ett rikare fält för nya bestämningar i Londons stora museum och trädgårdar. Då Engelska floran har en så stor öfverenstämmelse med vår, torde det anförda vara tillräckligt för att visa vigten af en nogare kännedom af Engelska Florans nyaste bearbetningar för Skandinavien. För att icke utsträcka oss utöfver en större yta, än som kan lämpligen rymmas inom denna Tidskrift, skola vi denna gång endast fästa upmärksamheten vid Ch. Babingtons arbeten, som lofva en ny epok för Engelska floran. Efter utgifvandet af *Primitivæ Floræ Sarniensis* London 1839 och en mängd smärre monografier har han nu i sommar afslutat en *Manual of Botany* London 1843, som förtjenar att egas af hvarje Skandinavisk Botanist. Den får ett särskildt värde derigenom, att Författaren, så vidt det ej strider emot dess egen erfarenhet, slutar sig till *Koch Synopsis Floræ Germanicæ*, fast en akt-

---

som genom figurer öfver de viktigaste delarne hos större svårare slägtens arter, är mycket utmärkt, m. fl. Anmärkningsvärdt är, att dessa till största delen äfven uptaga fullständigt Kryptogamerne.

***) Benthams, Berkeleys, Dons, Shuttlewoods m. fl. uppsatser äro af synnerligt vikt.

ningsvärd pietet förmått Författ. att icke afvika från Engelske författare, då han ej sjelf haft tillfälle öfvertyga sig om riktigheten af hvarje förändring, t. e. bland *Salices*.

Men innan vi öfvergå till dess Britiska flora böra vi lemna några uplysande anmärkningar, hämtade ur dess *Primitiæ Floræ Sarniensis*, som egentligen är en blott katalog med vextställen, men flera viktiga observationer finnas dock deruti inströdde. Så uplysas vi att i Linnés Herbarium finnas både *Hypericum quadrangulum* och *H. tetrapterum* under förra namnet, men på den förstnämde står med Linnés egen hand skrivit *H. quadrangulum* Spec. Pl., på den sednare dess synonym ur *Hortus Cliffortianus* (som ock af beskrifningen tydligen hör till *H. tetrapterum*). — Under *Geranium rotundifolium* förekommer i Linnés herbarium hufvudsakligen *G. molle* och *G. pusillum*, men äfven *G. viscidulum*. (*G. molle* Herb. Linn: är *G. pyrenaicum*.) — Öfver *Rubi*, *Loti*, *Callitrichæ*, *Herniariæ* m. fl. finnas viktiga uplysningar. Så väl *Bupleurum aristatum* som *B. odontites* Rec. finnas under sednare namnet i Linnés herbarium, men det till den förstnämnda hörande exemplar har Linné sjelf betecknat med *An?* — *Dauci maritimi* artskillnad sattes utom tvifvel och *D. dentatus* Berk. citeras som synonym. — *Lamium amplexicaule*, *intermedium*, *purpureum* och *incisum* skiljas mycket noga; hos alla äro äfven frön afvikande; men *Lamium incisum* Reich. &c. förenas mycket riktigt med *Lamium purpureum*. — Af *Armeriæ* uptagas endast *Arm. maritima* och *A. plantaginea* (? närmar sig äfven *Arm. elongata*). — Öfver *Atriplices* och *Polygona* förekomma synnerligen värderika observationer; *Atriplex deltoidea* synes sammanfalla med *A. longipes* Drey. — *Allium ampeloprasum* finnes verkligen vild på Guernsey och *Allium sphaerocephalum* på Jersey. — *Potamogeton oblongus* och *P. plantagineus* (= *coloratus*) äro nya för Engelska floran. Till slut lemnas en lista på de på Normanniske öarne funna Lafarter. Som alla floras begränsning efter politiska gränser är något helt och hållet ovetenskapligt och i många fall blir löjligt, t. e. i Tyskland, i hvars flora äfven Elsas med skäl uptages, så sy-

nas oss nämnde öar icke tillhöra Engelska utan Franska floran; deremot ville vi räkna Färöarne till Engelska floran. Likalitet som politisk geografi någonsin kan blifva *vetenskap*, lika litet kunna politiska gränser vetenskapligen utgöra en floras; i så fall kunde en Napoleon dagligen med ett pendrag förändra florgebiterne, men vetenskapen måste vara öfver alla dylika tillfälligheter. Från vetenskaplig synpunkt höra Norge och Finland lika mycket eller lika litet till Skandinaviska floran, om de stå under den ena eller andra dynastien. En floras politiska gränser äro en pendent till de artificiella systemerne.

Ur *Babingtons Manual of British Botany* lemna vi här blott några notiser, som kunna vara af intresse för Skandinaviska floran.

Arenaria norvegica uptages som bestämdt skiljd från *A. ciliata*. *Cerastium atrovirens* är vår *C. glutinosum*, från hvilken *C. pumilum* Curt. anses för skiljd art. Smiths *Cerastium latifolium* är en varietet af *C. alpinum*. — *Hypericum quadrangulum* uplöses i tvenne arter:

H. maculatum — — sepal. reflexed ovate-lanceolate denticulat obtuse mucronate. — —

H. dubium — — sepal. reflexed broad elliptical obtuse quite entire. — — —

Den förstnämnde torde vara *H. commutatum* Nolte; jag anser mig hafva sett den i Småland bredvid vägen från Husquarna till Ingaryd på fuktiga ställen.

Af *Dryas* förekommer en ny art, *D. depressa* (med gula blommor??), hvars hufvudskillnad skall vara "base of the calyx truncate nearly flat"; då den på *D. octopetala* beskrifves "hemispherical." — *Alchemilla conjuncta* Bab. är alldeles lik *A. alpina*, men frodigare, bladen handlikt delta och icke fingerlikt, mera silfverbvita på undra sidan. Här kan man få en ny hybriditet imellan *A. alpina* och *vulgaris*. — Af *Rubi*, som med omsorg än bearbetade, uptagas 21 spec. *fruticosæ*. *Rosæ* uptagas efter Borrers bearbetning hos Hooker.

Af *Callitriche* uptagas *C. verna*, *C. platycarpa* (hvarmed *C. stagnalis* förenas), *C. pedunculata* (= *C. hamulata*, men

C. pedunculata saknar alltid bracteæ enligt Babington), och *C. autumnalis*.

Herniaria ciliata n. sp. är redan bekant genom *Hookers Brit. Flora*. — Oaktadt stark reduktion af de Smithske *Saxifragæ* återstår en mängd för oss främmande arter. *Saxifr. pedatifida* skall vara alldeles skiljd från *S. ladanifera*, med hvilken den af Seringe hos Decandolle förenas.

Till *Galium Mollugo* γ (som är vår var. *clivale*) hänföres som säkert synonym *G. insubricum* *Gaud. Koch. Jemf. Bot. Not. 1841 sid. 183* der vi antydde denna identitet, liksom *G. teneri* med *G. Aparine*, som i andra edit. af *Synops. Fl. Germ.* blifvit erkänd.

Galium Wütheringii Sm. hänföres bestämdt till *G. palustre*, ej till *G. uliginosum*; *G. cinereum* Smith till *G. erectum*, som är en från *G. lucidum* skiljd art. Under *Galium pusillum* L. uptages *G. silvestre*; Referenten är nu i tillfälle att bevisa att *G. pygmæum* är *G. pusillum* L. och att den misskända, bortkomna *G. montanum* är ingen annan än *G. silvestre* (In Germania, Gallia, Anglia L. Uti ingendera af dessa länder finnes någon annan art, till hvilken Linnés beskrifning passar. Också togs den af äldre f. e. *Villars* för Linnés *G. montanum*, tills man genom Linnés *berbarium* kom på villspår).

Valerianella dentata återfår nu öfverallt sitt gamla namn; *V. dentata* Decand. är endast en form deraf. Utom de vanliga arterna har Engelska floran *V. carinata*, *Auricula*, *eriocarpa*.

Gnaphalium Hoppeanum Koch uptages af Babington för den äkta *G. supinum* L.; *Gnaph. supinum* Koch under namn af *Gn. pusillum* Hänke. Jemför man *Willd. spec.* kommer man äfven till detta resultat.

Carduus crispus förenas oriktigt med *C. acanthoides*. Den förra finnes icke i England. *C. Forsteri* synes efter beskrifning nära sluta sig till den Norrska *Cirs. canum*, se Lindbl. Bot. Not. 1841 sid. 1.

Tragopogon major hänföres till *T. minor*. Öfver *Hiera-*

cia Pulmonareæ värderika observationer och flera hos oss icke urskiljda arter.

Erica carnea Brittan. förenas med *E. mediterranea*. *Menziesia cærulea* uplages under släktet *Phyllodoce* Salisb. — Ingen annan *Gentiana* Amarellä än *G. germanica* skall finnas i England.

Cuscuta halophyta uplages som varietet af *C. Epithymum*, men anses snarare vara egen art. Mycket allmän i England på *Trifolieæ*.

Namnet *Steenhameria* skrives efter vanligheten oriktigt (äfven af släktets berömda monograf), bör skrivas *Stenhammaria*, såsom benämndt efter tvenne utmärkta Svenska Botanister, framlidne Professor Stenhammar och dess ännu lefvande Broder Prosten Stenhammar. Detta slägtnamn är både äldre än *Hippoglossum* och allmänt antaget. *Myosotis repens* bibehålles som art; Förf. exemplar öfverensstämma fullkomligt med exemplar af mig samlade vid Varberg. *M. alpestris* Engl. Bot. skiljes från *M. silvatica* under namn af *M. suaveolens* Kit.

Orobanche barbata är ny för Eng. Fl., som nu har 8 arter. — *Scrophularia Balbisii* Horn. Koch. antages för den verkliga, i England vanligaste *Scrophul. aquatica*; *Sc. aquatica* Koch benämnes *Scroph. Ehrharti*. — Af *Melampyrum pratense* har man skiljt en *M. montanum* och en *M. commutatum*, hvilka förenas med den förstnämnda med frågetecken? Äfven af Sommerfelt sändes mig en såsom ny art af denna grupp, men efter torkade exemplar vågade jag intel omdöme. — Af *Rhinanthus major* finnes i England endast *R. major stenopterus*, som Förf. förmodar vara skiljd art.

Mentha crispa L., så vida kringkastad, föres till *M. rotundifolia* och en fullständig serie af exemplar från Förf. bestyrka denna åsigt fullkomligen. — *Ballota ruderalis* finnes i England införd med barlast, just motsatsen mot i Sverige! — *Teucrium Scordium* Smith är *T. Scordioides* Schreb.

Primula scotica anses för en otvifvelaktig art. — Öfver

Statice skola vi yttra oss i en följande uppsats; båda våra arter vaxa i England och äro skiljde från *St. spathulata*. Vi ega samtliga i fullständiga exemplar från Författaren.

Öfver de Engelska arterne af slägtet *Atriplex* har författaren utgifvit en särskild monografi, jemte figurer, hvaröfver vi särskildt skola redogöra. *Atr. rosea* Bab. är efter mig meddelade exemplar *A. crossifolia*, till hvilken efter Babington hörer *A. patula* γ. Smith. — *Rumices* behandlas efter nyare åsigterne fullständigare än i äldre Engelska floror. — Af *Ulm* 7 spec. efter Lindley, hvilka dock lätt låta reducera sig till *Ulm. montana* och *U. campestris*. — I fråga om *Salices* är en förening försökt af Kochs och vår bearbetning med Borrers. — *Quercus intermedia* Don är ett medium mellan *Q. Robur* och *sessiliflora*; denna är vid Femsjö den vanligaste Eken. — *Betula humilis* föres till *Betula nana* såsom β. *Linnaeana*, ty i Linnés Herb. finnes ingen annan *B. nana*!!

Orchis Trausteineri anses för varietet af *O. angustifolia* Krock.; vi måste ock tillstå att vi sett exemplar från Östergötland, som ej med säkerhet kunna urskiljas. — Af *Epipactis latifolia* framställas 4 arter, nemligen *E. latifolia*, *E. media* Fr., *E. purpurata* Sm., *E. ovalis*. — Af *Allium* en skön ny art, *A. Halleri* eller *Hall. All. 16. n. 2*, *A. Scorodoprasum* β. L. från Isles of Arran, Galloway. Denna är *A. carinatum* Hook. Brit. 5, men har, som den närmast beslägtade *A. Scorodopras.* stamina trifurcata, men fullkomligt trinda slidor. Förf. bestyrker likaledes vår uppgift att *J. nigritellus* Don (*J. atratus* Kr.) är alldeles skiljd från Kochs art, som är en form af *J. supinus*.

Slägtet *Potamogeton* är med synnerlig omsorg utarbetadt; *P. zosteraceus*, *P. pectinatus* och *P. marinus* tydliggen åtskiljda genom frukten.

Öfver *Scirpi* flera viktiga observationer. *Scirpus parvulus* fanns en gång i England i mängd, men försvann sedermera, liksom hos oss. Den bör räknas till samma klass af sporadiska vattenväxter, som *Coleanthus*, *Scirpus Michelianus* o. s. v. —

Carex Gibsoni liknar *C. vulgaris*, men frukten lanceolat, jemnt afsmalnande till ett odeladt spröt; nöten är obovat.

Phleum alpinum är ej den äkta, utan *Phleum commutatum* Gaud. *Catabrosa aquatica* v. *minor* = v. *subtilis* Fr. Af *Poa* icke mindre än fyra nya arter efter Parnell uptagne. Till *Glyceria Borreri* citeras vår *G. conferta*; Förf. exemplar intyga ock identiteten. — *Festuca loliacea* hänföres som var. till *F. elatior*, äfvensom *F. litorea*, hvilket likalitet lærer vinna bifall, som förf. förening af *Bromus mollis*, *racemosus* och *pratensis* i sin Flora Sarn., hvilka nu i Brit. Fl. riktigt urskiljas, men under ett nytt slägte *Serrafalcus* Parlatores. Egentligen motsvarar detta slägte *Bromus* i vår mening och *Bromus* Parn. *Schedonorus*.

Till *Equisetum Drumondii* Hook. anser Förf. *Equ. arvense* Herb. Linn. höra (männe således *E. pratense*?). Öfver *Filices* är Newmans monografi föröfrigt följd. *Cystopteris dentata* och *angustata* Smith återföras till *C. fragilis*.

Detta flygtigt gjorda utdrag torde tillräckeligen visa hvilken rikedom af *egna* och *nya* i naturen gjorda observationer detta arbete innehåller, men då vi på långt när ej kunnat uttömma den lilla boken torde det anförda vara tillräckligt, att visa arbetets outhärlighet för Skandinaviska Botanisterne.

Som prof på Författarens sätt att behandla arterne må anföras:

Epilobium 6. *tetragonum* L. leaves oblonge-lanceolate — — a rounded base sessile, denticulate, intermediate l. *shortly decurrent*, st. with 2 or 4 elevated decurrent lines, stigma undivided, root somewhat creeping. — *E. Bot. t.* 1948. The intermediate l. are truly decurrent and often combine so as to produce one line on each side of the stem common to both of them. Stem 1—2 feet high, *Scions short*, springing from the root und terminating in rose-shaped tufts of leaves. Dampy places.

E. 7. *virgatum* Fries, l. lanceolate narrowing upward, from a rounded base sessile denticulate *not decurrent*, stem

with 2 or 4 elevated lines, stigma undivided or slightly patent 4 fid, *scions filiform*. *Florig. Brit. f.* 624. The leaves are not decurrent and the elevated lines on the stem are often faint. St. 1—3 feet high, often decumbent and rooting; *Scions* from the lower joints of the stem, *not from the root, very slender*, not terminating in a rosette-shaped tuft of leaves. Deep ditches in peatbog, Lincoln, Kerry, Twidale, Dumfries.

Betula 1 alba L. l. *rhomboid-triangular* doubly serrate acuminate, scales of the fem. catkins 3-lobed, lateral lobes deflexed, middle lobe ascending, *fr. obovato-elliptical* shorter than the rounded membranous margin. *E. B.* 2198 (upper fig.). L. usually glabrous, often covered with resinous spots above, always having a manifest tendency to a rhomboidal form. Young shoots mostly with resinous tubercles. Readily distinguished from the following by its leaves, but more certainly by the fruit. — Rather common. *White Birch*.

B. 2 glutinosa Wallr. L. *cordate-ovate* unequally serrate acute, scales of the fem. catkins 3-lobed, lateral lobes ascending middle lobe patent or reflexed; *fr. broadly obovate* as long as the rounded membranous margin. *E. B.* 2198 (lower fig.). *B. pubescens* Koch. L. usually glabrous always more or less ovate. Not so elegant a tree as the preceding. Twigs sometimes pendulous. — *β. pubescens*, l. peduncles and young twigs downy. *B. pubescens* Ehrh. Common. *Common Birch*.

II. Utdrag ur utländska arbeten.

1. *Om släktet Tubercularia af J. Koch i Jever*. (Mohls och Schlechtendahls Botanische Zeitung 1843 Nr 10).

På en förtorkad gren af *Cytisus Laburnum* saun Förf. *Sphaeria cinnabarrina* och *Tubercularia vulgaris*, båda stadda i fullkomlig utbildning, vexande än åtskiljda, än blandade om hvarandra och det till den grad, att båda framkommo i samma hop och från samma underlag; i detta fall intog *Tubercularia* de hos *Sphaeria* selande peritheciernas ställe, och visade sig än

i centern än mot kanten, men likväl äfven i sin första punktformiga början igenkänlig af ljus tegelröd färg, då Sphærian deremot var mörkröd. Vid genomskärning visade båda sin vanliga egendomliga byggnad, Sphærian sina med sporer tätt fyllda hylsor, Tubercularian sina nakna sporer, som visade sig mindre än den förras. — Nu är det visserligen ingenting ovanligt bland svamparne, att en art vexer på en annan, men Förf. förmenar att det nu ifrågavarande fallet ej kan hänföras under denna kategori, utan har sin grund i en direkt förvandling. Ett mycelium till en viss bestämd svamp kan säkert icke villkorligt frambringa andra skilda arter; i det fall då svampar framvexa ur eller på svampar, har den, hvarpå den andra vexer, förlorat sin lifskraft, åtminstone den del deraf, hvarifrån den andra har sin uprinnelse. Annat är förhållandet med Sphærian och Tubercularia; båda njöto det friskaste lif och icke något spår till ens en partiel uplösning förefanns; den förra höll uppenbarligen på att ur gelatinan utveckla sina sporhylsor, och från Tubercularian aflöste sig i vatten allenast det öfversta lagret med lätthet, till bevis att ej heller den var helt och hållet fullbildad. Det är mycket vanligt att arter af *Tubercularia* förekomma i grannskapet af arter af *Sphæria*, och Förf. förmodar att detta är vida oftare förhållandet än man i allmänhet antager, emedan man för den större ljusare färgade Tubercularien öfverser den mindre och mörkare Sphærian. — Till styrko för sitt antagande att *Tubercularia* ej är annat än en förvandling af *Sphæria*, anförer Förf. analoga fall, nämligen bland larvarne *Variolaria*, som är allmänt erkänd för att endast vara en förändring eller uplösning af *Pertusaria*, men som ofta förekommer i vida större mängd och utan att man bland den knapt kan uptäcka någon utbildad *Pertusaria*; vidare bland svamparne Fries' yttrade förmodan att *Fusarium lateritium* ej är annat än ett deliquescerande tillstånd af *Dacrymyces stillatus*. — Förf. anmärker vidare, att såsom karakter för *Tubercularia* upgifves, att de nakna sporerne ligga i ett tätt lager utanpå fästet, hvarifrån de småningom skilja sig; visserligen varseblir man också blott sporer eller något långa korn, då man bort-

stryker ytan af en äldre *Tubercularia*; men om man förut upmjukar hela *Tubercularian* och sedan tager deraf fina tvärsnitt, ser man ganska tydligt en mängd uprättstående greniga trådar betäckta eller omgifna af de så kallade sporerna, hvori de för-ra säkerligen hålla på att uplösa sig. Sedan Förf. sökt visa att en sådan uplösning bland de kryptogama vexterna ej är något så alldeles ovanligt, såsom exempel hvarpå *Oidium*, *Monilia*, *Helminthosporium*, *Cladosporium* åberopas, och att man således kan antaga att conidii cellerna hos *Tubercularia* bildas ur de sönderfallande långsträckta trådcellerna, yttrar han att han ej kan bestämma om det sker genom fränskiljandet af på för-hand bildade leder, eller om afskiljandet i leder genast öfvergår till en fullkomlig söndring. Den mörkare färgade ring, som vid genomskärningen af torra *Tubercularier* visar sig, angifver huru långt uplösningen sträckt sig. Betraktar man detta ställe under vatten, så visar sig på ena sidan fästets lager, som framstår såsom homogent, och på den andra de med gonidier tätt beströdda trådarne. Förf. tager derefter i betraktande den motsvarande delen hos *Sphæria cinnabarrina*. Äfven der ser man ett dylikt fäste af samma omfång som perithecierna, mot midten vanligen af en ljusare i gult öfvergående färg. Om man antar, att fästets slem bildar kärnan som genom en egen epidermis begränsar sig, och att först med kärnans gelatina gifves tillfälle för sporhyllsorna att bilda sig bland de redan för handen varande safttrådarne, ända tills de i öfverhuden bilda sig en mynning, så kan man redan nu fatta processen vid ombildningen till en *Tubercularia*. Då det vid denna ej hinner till bildningen af någon kärna och således ej heller öfverhud, så är icke tillfälle för utvecklingen af några hylsor. Deremot kunna trådar, som bilda stroma och sannolikt äro identiska med paraphyses desto bättre fortvexa, emedan de förblifva fria; och det är till följe häraf, som man vid genomskärningen af *Sphærier*, der redan några perithecier förvandlats i *Tubercularia*, på dessa ställen finner stroma mycket uphöjdare är der verkliga perithecier äro, ehuru i öfrigt helt och hållet sammanhängande.

2. *Om Sclerotium af Leveillé.* (Se Mohls och Schlechtendahls Botan. Zeitung 1843. Nr 17).

I sammanhang med föregående vill Ref. här meddela det utdrag, som på anförda stället finnes utur "Comptes rendus" intaget rörande ett i VetenskapsAkademien i Paris d. 21 Mars 1842 hållet föredrag af Leveillé öfver *Sclerotium*. — De hittills i detta slägte förenade vexter äro af ganska olika beskaffenhet och kunna ej förenas i ett slägte. Man skulle kunna hänföra Sclerotierna under 4 afdelningar. Den första består af patologiska förändringar, förorsakade af insekter eller parasitiska svampar; den andra af unga eller i sin utveckling hämmade svampar; den tredje af svampar, som tillhöra andra släkten; den fjärde af former, som endast äro varieteter. Den plats *Sclerotium* hittills i svampsystemet intagit är helt och hållet opassande. Sclerotierna äro ofullkomliga frambringelser, som ej ega något spår till fruktifikationsorganer, men ändock under vissa omständigheter vegetera ånyo och frambringa fullkomliga svampar. Sålunda föranleder *Scler. fungorum* upkomsten af *Agaricus parasiticus*, *Scl. lacunosum* af *Ag. racemosus*, *Scl. pustula* af *Peziza Candolleana*, *Scl. durum* af *Botrytis cinerea*. — Leveillé jemför Sclerotierna med andra äfvenledes sterila modifikationer af svampväfnaden; de äro ej annat än former af mycelium, som till följe af vextställe, öfverflöd eller brist på ljus, fuktighet, o. s. v., antagit denna beskaffenhet. — Han skiljer mellan 4 former af mycelium: 1. *mycelium filamentosum s. nemotoideum* som utgöres af hvita eller färgade, ledade, anastomoserande trådar: hit höra släktena *Athelia*, *Hypa*, *Himantia*, o. s. v. — 2. *myc. membranaceum s. hymenoideum* bildar mer eller mindre tjocka membraner, hvilka man betecknar med namnen *Racodium*, *Hylostroma*; 3. *myc. tuberculaceum s. scleroideum* utgöres af hårda knölar; hit hör *Sclerotium*; 4. *myc. pulposum s. malacoideum*, som är köttigt och mjukt och framstår hos *Phlebia* och *Mesenterica*. — Leveillé betraktar dessutom äfven *Acrospermum*, *Rhizoctonia*, *Fibrillaria* och *Rhizomorpha* såsom mycelier.

III. Hvarjehanda.

1. Förhandlingar vid de Skandinaviske Naturforskarnes tredje möte, i Stockholm den 13—19 Juli 1842 äro nu på Bokhandlaren Bagges förlag utgifna. De utgöra en volym af 906 sidor 8:o!

2. I Herb. Norm. fasc. 7 N:o 89 anför Prof. Fries *Avena hirsuta* Aspeg. Blek. Flora sid. 7 såsom synonym med *Avena intermedia* Lindg. Härtill torde någon förblandning gifvit anledning, åtminstone har Utg. erhållit af Aspegren och med af honom egenhändigt skrifven etikett under namn af *Av. hirsuta* en form af *Av. fatua* med nästan ensidig blomklase och blomskalen mera lätt ludna än på den vanliga formen. Det tyckes äfven svårt att förklara, huruledes Aspegren skulle kunnat såsom *Av. hirsuta*, hvilken af alla författare beskrifves såsom hafvande blomkrouskalen mycket hårigare än *Av. fatua*, bestämma en form med nämnde skal alldeles nakna utom den vid basin kring sjelfva vidfästningspunkten varande penseln af smärre hår. Vida mera anledning vore att, till följe af de beskrifningar, som man ej sällan hos författarne finner på *Avena fatua*, antaga det *Av. intermedia* af många ansetts för den verkliga *Av. fatua*, och detta synes nästan vara det enda rimliga sätt att förklara, att denna säkerligen ingalunda sällsynta form så länge undgått upmärksamheten.

3. Den af Schlechtendahl och H. Mohl redigerade *Botanische Zeitung* innehåller många intressanta originalafhandlingar; men nästan ännu mera intresse erhåller den derigenom, att deri meddelas upgifter på de botaniska uppsatser, hvilka äro intagna i tidsskrifter och sällskapers handlingar, och af denna anledning blifva okända för en stor del af den botaniska publiken, om den icke här sattes i tillfälle att förskaffa sig kunskap om deras innehåll. Literaturafdelningen af *Linneæa* har i och med detsamma uphört, så att i densamma hädanefter endast inrymmas original-upsatser.

4. Vid Vetenskapsakademiens sammankomst d. 11 Oktober öfverlemnade Prof. P. F. Vahlberg de vextmålningar, som

nyssförflutna sommar blifvit utförde af artisten C. O. Cardon under ledning af Prof. Fries. Sannolikt äro dessa ämnade att utgöra en del af det stora och dyrbara botaniska planchverk, som skall komma att efterträda den numera afbrutna Svensk Botanik. — Vid samma tillfälle beslöt Vet. Akad., på förslag af Friherre Berzelius, att åt en komité, bestående af Frih. Vrede och Prof. Selander för de meteorologiska, Prof. P. F. Vahlberg för de botaniska och Prof. Sundevall för de zoologiska periodiska fenomenen, öfverlemna Quetelet's instruktioner för anställande af observationer öfver period. fenomen, för att derefter utlåta sig, huruvida det vore af vigt att Akademien slutade sig till den förening för dylika observationers anställande, som nu håller på att bilda sig i olika trakter af Europa.

5. Dr Fenzl har så väl i *Flora oder allgemeine Botanische Zeitung* 1843 N:r 24, som i *Mohls och Schlechtendahls Botanische Zeitung* 1843 N:r 19, i sammanhang med några af honom publicerade diagnoser öfver extra-europeiska vexter, framställt de grunder, hvarföre han i sina diagnoser meddelar kännetecknen i nominativen och icke, så som hittills alltjemnt varit vanligt, i ablativen. Dessa grunder äro: att ablativen efter trivialnamnens införande helt och hållet förlorat sin grammatikaliska betydelse vid arternas karakterisering, ty trivialnamnet företräder numera de förut i ablativen uttryckta karakterernas ställe; i alla andra språk begagnar man nominativen och det är allenast i de latinska diagnoserna, som man ännu till följe af gammal vana, men utan något det ringaste behof, använder ablativen; genom bruket af nominativen virna tvärtom diagnoserna i bestämdhet, tydlighet och fullständighet, utan att blifva släpande eller tröttande; enhvar finner det slutligen vara i sin fulla ordning, att släktkaraktererna framställas i nominativen, och månne ej artkarakteren har för arten alldeles samma värde och betydelse, som släktkarakteren för släktet? Då nu båda dessas kvalitativa värde endast skiljer sig med hänseende till subordinationsgraden under hvarandra, så tyckes

det vara svårt att inse, hvarföre en olika grammatikalisk konstruktion i hvardera skall ega rum.

6. I sammanhang med en anmälan af *Dietrichs Synopsis plantarum* och *Walpers Repertorium*, af hvilka den förra i många fall kan anses misslyckad och det sednare allenast har till föremål att utgöra ett supplement till Decandolles prodromus, framställer Dr Steudel i *Flora oder allg. Bot. Zeit.* 1843 N:r 14 ett förslag till utarbetande och utgifvande af en synopsis plantarum i likhet med Persoons arbete. Den skulle inom det möjligen minsta omfång innefatta allt, som intill närvarande stund är presteradt med hänseende till vexternas speciellkänedom; fullständighet skulle således förbindas med korthet, tydlighet med precision; arbetets fulländande och publicerande skulle ske inom den möjligen kortaste tid, och en fortfarande förening af botanister skulle tid efter annan efter samma plan bearbeta och utgifva nödiga supplementer. — Ur den upgifna planen för bearbetningen vill ref. anföra följande: Anordningen sker efter naturliga systemet, hvarvid Meisners och Endlichers arbeten kunna läggas till grund, dock med rättighet för hvarje bearbetare att härvid göra de modifikationer, som enligt hans åsigt synas nödiga. För familjerna upptagas deras väsendtliga karakterer, men härvid, liksom i öfrigt i hela verket, undvikas alltför stor vidlyfthet. Diagnosen för hvarje slägte sättes näst framföre dithörande arter; men för att öka den praktiska brukbarheten, lemnas vid slutet af arbetet en analytisk öfversigt af alla genera efter sexualsystemet. Artkaraktererna, hvartill samma organer och i samma ordning, såvidt ske kan, begagnas, angifvas fullständigt, men såvidt det utan att skada den nödvändiga klarheten är möjligt, kort; karakterer, som utmärka hela sektioner, återuprepas icke. Sådana familjer eller större släkten, som nyligen monografiskt behandlats, omarbetas ej, utan blott nödiga tillägg och förändringar göres. Endast rent af nödvändiga synonymer upptagas, äfvenså varieteter. Artens auktor anföres, dock utan hänvisning till det arbete, der arten först beskrifvits, utom i fråga

om nya arter eller sådana, som först blifvit beskrifna i sällsyn-
ta, voluminösa eller periodiska skrifter och icke ännu uptagits
i systematiska verken. Tvifvelaktiga och föga bekanta arter ute-
lemnas, såvida ej särskilda omständigheter göra dem förtjen-
ta af upmärksambet. — Bearbetningen skall ske af många med-
arbetare, af hvilka hvardera utväljer någon eller några famil-
jer, hvarom de, som ombesörja sjelfva redaktionen, underrättas
för att förekomma kollision, och så snart så många deltagare
anmält sig att alla eller de flesta familjer ha erhållit sina be-
arbetare, erhåller enhvar bland dessa en förteckning, så att
hvarje familjs bearbetare må blifva för honom känd. Man må-
ste träffa sådana anstalter, att tryckningen, då den en gång
börjat, utan afbrott må kunna fortsättas, hvarföre hvarje med-
arbetare måste vara beredd att, vid den tid han bestämdt, hafva
sina bidrag färdiga och han ensam blir ansvarig för det afbrott,
som genom hans underlåtenhet förorsakas. Ordningen i arbetet
skulle blifva samma som eger rum bland familjerna hos Endlicher
eller Meisner, så att följaktligen de, som taga på sin lott de
första familjerne hos dessa, få mindre tid, än de som valt de
efterföljande. Tryckningen borde, om möjligt, börjas inom ett
år. — Flera medarbetare lära redan anmält sig och Dr Steu-
del erbjuder att åtaga sig hufvudredaktionen, i händelse ingen
annan skulle vilja. — Slutligen upgöres en beräkning, hvarige-
nom visas att hela arbetet skulle kunna sammanfattas på om-
kring 1820 sidor med perlstil. En solid bokhandel har erbu-
dit sig som förläggare. — Dr Steudel upmanar dem, som
skulle vilja delta i arbetet, att derom underrätta honom.

7. Hr Lilja har i Billinge börjat anlägga en trädgård huf-
vudsakligen till odlande af praktvexter, hvilka han ämnar hålla
till afsalu.

☞ *Rättelse.* N:o 10 sid. 145 rad. 5 står C. P. Vahlberg
läs P. F. Vahlberg.